

גָּלִיְרֶבֶּרֶת לַעֲיִדָּן בְּפִרְשָׁת הַשְּׁבָרָע
עֲרוֹכִים בַּיָּדֵי נַחַם לִיבּוֹבִיךְ סְנַת הַסְּבָע עֲסָרָה
זְוּלָעָי מִסְדָּר תּוֹרָה וְחַסְכָּה לְמִבּוֹרָרִים וְלִנוּעָר
הַסְּתָדָרוֹת נְסִי מִזְרָחִי בְּאָמְרִיקָה

עקב (תש"ח)

פרק זה עוקם גם גליון יעקב תש"ב, בעיקר בחלקיו חסבי, פסוקים ז-ז.

עמון סטן

א. **רָבּוֹןְ: ח' י'ח'**, וזכרת את "ה' אַלְזָקִיד", כי הוא הגוון לנוכח לעצום חיל; ו"זְדוּעַ כִּי יִשְׂרָאֵל גְּבוּרִים וְאֲנָשִׁים חִיל לְמַלחָמָה, כִּי נִמְשָׁלוּ לְאֲרִירָה וְלִזְאוֹב יִסְרָאֵל וְמַלְכֵי כְּנָעָן, בְּמַלחָמָה בְּצָחוֹן אֶתְהָם; עַל כֵּן אָמָר: אֵם תְּחִסּוּב (ח' י'ז') "כְּחִי וְעוֹזָם יְדֵי עַמְּךָ לְיִאָתָה הַחִיל הַזֶּה" - תְּזַכּוּר ה' שְׁחֹזְקִיא אָוֹתָן מִצְרָיָם, ולא היה לנשפט כוח ועוזם יד כלל; ותזכור עוד, כי בדבר אשר אין לאל, יְזַעַ לְחִיּוֹת, טַה עַסָּה לְךָ כָּל דְּרָכֶךָ; אם כן גם הַחִיל הַזֶּה אָסֵר עַמְּךָ בְּכָוחָךְ, ה' הוּא סְנַתָּן לך הַכָּחָכָה אֶתְהָם. ואם תְּשַׁכַּח את ה', רְכַת בְּחָן וְסַאֲרָךְ דָּמָאֵד כָּאֵר אַבְדָּוָה-חָטָא, בִּי, כָּל עַזְזָבִי ה', יְכָלָוּ.

וחזר להביה ערד ראייה אחרת, שלא תחסוב "כוח", ועוזם ידי עשה לי את החיל הזה", ואמר (ט' א'): "סְמֻעַ יִשְׂרָאֵל" דבראמת מפי, כי הגויים האלה הם גדולים ועצומים מכך ואיךנצח במלחמה? ועוד יט. להם ערבים גדרות וברורות לרוב בטמיים ואיך תכבות אומת? ועוד טעם עם גודול ורדם, בוגדים, טאהה ידעת מן המרגלים טראו אומת ואתה סמעת מימין הראשוניהם טלא, יתיצב אדם לפניויהם. וכטיחתברך לך כל זה, יט לך לדעת ולהאמין מין היום הזה, כי לא תוכל לעמוד עליהם כלל עד טady לבבך, כי ה' העובר לפניו (ח' ג') הוא "אֵס אַוְלָה וְהָוָא יְסִידָם וְיִכְנִיעָם", לא כוח ועוזם יד סנתן לך, אבל יד ה', עטהה זאת בתקיפין שבתן. וזה רמז מה טהיה (יחוטע י') "וה", הטלין עליהם אבניהם גדרות מן הסמיכ". וכן אמר טם: "וְלֹא היה כיום ההוא לפניו ואחריו.... כי ה' נלחם לישראל".

וחערם הבצורות שחוץיך כאן רמז לחוזה יריזחו סנפלה לפני הארץ. וזהו טאמר דוד (תהלילים מ"ד): כי לא בחביבם ירטנו ארץ וזרועם לא הרושיע לנו כי ימינו גזרועך ואורך פניך כי רציתם".

1) למה מפרש הרמב"ן פסוקים א-כ-ג בפרק ס' בד"ה של פסק י' בפרק ח' ולא במקומם?

xx2) למה טנאים הרמב"ן בחלוקת דבריו את גבורות ישראל במלחמה, ולהלא הפסוקים טפוני כן (יא'-יב'-ז'ז') על הצלחתם בחקלאות ובהרמות מצבם הכלכלי ידברו?

3) מה הם הקשיים השוניים וחותמי הוראות בפסוקים אלה שרצה הרמב"ן ליטב?

xx4) לסת מה מוסיף הרמב"ן בפרשנו פסוק א' בפרקנו את המלים "דבראמת מפי" - מה תקן בזה?

5) מנין לו טבנוגרא הכוונה ליריחו ולא לערים הבצורות סעליהם מדבר בז' פסוק ה'?

xx6) לכארה יש סתירה בין תחילה דבריו הרמב"ן על נצחון ישראל במלחמה כי גבוריים הם ובין סוף דבריו על נצחונם הנשי, הסבר כיצד יתישבו הדברים יחד?

ב. ד' אל תאמיר לבבך ....

ה' לא בצדקהך ובירושך לבבך אתה בא לדעת

בssi דיה אל תאמיר לבבך: הצדקהך ורשות הגויים גראן
... לא בצדקהך ... כי ברשות הגויים: הרי כי מטמן בלטון אלא...

/.

רמב"נ ד"ה אל תאמר: אחרי סזהיר שלא מחסום "כחני ועוזם ידי עטה לי" רק שתדע כי הנזוחים (=המנזחים) במלחמה, השב נתן להם הכה ההורא והתקיפים שכחם והערדים הבזורה אסר תלבדו-הטם בככבודו עיטה לכמ' כי-בנם מפוזרים מאתו, חזר והזהיר: לא מהסוב' כי עטה ה', עטך כל זה בצדקה, כי לא עיטה לכמ' כי רק ברשות הגויים האלה. והנה זה טעם באבדון הזרויים הם ולא נתן להם טעם ברשות ישראל את הארץ, על כן חזר ובאר "לא בצדקה" שתהיה צדיק במעשה ולא אפילו לבב ישך טהרה לך, רק ברשות הגויים אבדו הם, ובכבודם שבאותם אבותיהם ירטת את הארץ... .

ורשי כתוב: "אל תאמר בלבבך צדקתם ורשעת הגויים גרמה ליכך לא בצדקה...", ואיכננו נכוון.

ויש על הسؤال לסאול: הרי אמר (דברים ז', פסוק ח') "כי מאחבת ה' אתכם ומיטמו את הטבורה אסר נשבע לאבותיכם הוציא ה' אתכם" והנה הם אהובים למלחה, וזה לא יאהב רק את הכהנים, כי "רשע ולאhab חם שנאה נפשו", אם כן גם בצדקתם ידרשו ארץ? והתשובה: כי שם ידרשו עם ישראל בכללם, וככן יוכיח הדור ההוא שיחזק ממרדיים את ה' מילומם הייתם במדבר.

1. מה קשיה לרשי בפסוקים ד'-ה'?
2. מה ההבדל ביטוב הקשי הבעל בין רשי לרמב"ן?
3. הרמב"ן קובע על פירוט רשי "ואיכננו נכוון" . . התוכל למסור נזוקים לטוניים לבקרתו הטלית לפירוט רשי?
4. כיצד מפרש רשי ור"ז שבפ' ד"י "וברשות הגויים האלה" וכייד מפרש הרמב"ן ור"ז זו?
5. מה תיקן הרמב"ן בפרטו את המלים של פ' ה': "ה" אלותיך מוריים מפניך" = אבדו הם?
6. הרמב"ן מיסב עוד כמה קשיים בדבוריו (עד "ואיכננו נכוון") נוסף על הקשי סבו עורך רשי. אלו הם?
7. מהי סאלת הسؤال טאותה מיסב הרמב"ן בסוף דבריו?
8. הסזה להסבירו את תשובה בעל הבא/or: והנה על דעתך אין מקום לטאה זו, כי שם (ז', ח') אמר: "מאחבת ה' אתכם הוציאך מארץ מצרים" ויתכן שכל זמןathy במצריים טוביים היו את ה' ומאימיניהם בו ובמשה עבדו, וראויהם היו להיות אהובים למלחה ולהגאל מבית עבדים; אמן אחר כן למנ היום אשר יעצו ממצרים הלו לחיות ממרדים, ולאין צדקה ויזוסר לבב נמזה' בהם, וננתעטה האהבה הקודמת, עד שנשאר להם ברית אבותם בלבד... .

מה ההבדל בין שתי התשובות – טל הרמב"ן וטל בעל הבא/or – לسؤال הسؤال ואיזו מסתמי התשובות האלה. נראית בעיניך?

ג. פסוקים ז – כד

מהו הקسر בין פסוק הפרק הראשוני טעוק בהם גלייזניך עד בז' לבין הסקירה ההיסטורית הארוכה הפותחת בז'?

השאלות המסתוננות × קשות והחרומנות × קסות ביחסו. ענה לפ' יכלתך ותבהיר:

תשובה יט לשלח לנחמה ליבובן יא, ירושלים קריית משה.

המנזחים המעווניינים לקבל מדי טבע את עלון הדריכה למושג האליזון יפנו לטרד החכוך והתרבות, ירושלים, רח' הנביאים, המלהקה לתרבות תורנית.